

[Formanden.]

nerne, har en taletid på 5 minutter; ministrene har ubegrænset taletid.

Orla Møller: Jeg forstod på hr. Poul Schlüter, at den essentielle del af den først fremsatte dagsorden er indeholdt i ordet „misbilligelse“. Derefter kan man godt godtage de konstruktive tanker, der ligger i den dagsorden, som jeg på socialistisk folkepartis og socialdemokratiets vegne fremsatte.

Jeg skal bare ganske enkelt tage afstand fra det ændringsforslag, som er fremsat af hr. Poul Schlüter.

Ordføreren for forespørgerne (Nyboe Andersens): Om det forslag, som hr. Orla Møller fremsatte på socialdemokratiets og socialistisk folkepartis vegne, må man i sandhed sige, at røsten var Jakobs, men at hånden var Esaus.

Jeg vil gerne sige, at det for venstres vedkommende ligger sådan, at den opregning af regeringens informationspligt, som findes i denne dagsorden, og som er skrevet af efter hr. Maigaards opregning i hans første indlæg, i virkeligheden er af en sådan art, at man som medlem af det underudvalg, markedsudvalget har nedsat til at undersøge disse sager, må føle, at nu skal det afgøres hen over hovedet på os, før vi er færdige, og før markedsudvalget overhovedet har taget stilling til det. Vi synes, at det er mindre rimeligt.

Jeg bemærkede, at hr. Orla Møller i sin motivering for den socialdemokratiske dagsorden til indledning sagde, at det såmænd ikke først og fremmest var, fordi den gav udtryk for misbilligelse, at man ikke kunne stemme for vor dagsorden. Det var mere, fordi den ikke var konstruktiv nok. Nu har vi så forsøgt at kombinere misbilligelsen med det, hr. Orla Møller betegner som konstruktivt, og det undrer mig derfor meget, at hr. Orla Møller ikke mener at kunne tilslutte sig vor dagsorden.

(Kort bemærkning).

Orla Møller: Jeg er ked af at skulle til at optræde som den belærende i denne sag, men jeg vil sige, at det, jeg sagde med hensyn til misbilligelsen, var udtryk for, at ef-

ter min opfattelse er der ikke ret meget politisk værdi i at deltage blot i en misbilligelse eller ikke-misbilligelse. Det, det drejer sig om, er først og fremmest det konstruktive i sagen.

Hvis vi skal give os af med at snakke ud fra Bibelen, vil jeg gerne sige, at jeg har bestræbt mig på at følge et bibelord, der taler om at være nidkær med forstand.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: På nuværende tidspunkt skal jeg ganske forbigå hr. Maigaards forrige indlæg. Man kan diskutere, om det havde interesse, hvad han sagde, for en time siden. Det er i hvert fald helt sikkert, at nu har det ikke længere.

Der er nu stillet, hvad vi alle kender som en afværgedagsorden, og det er og bliver et parlamentarisk kunstgreb. En sådan dagsorden stiller man altid kun af én grund: man ønsker at bidrage til at redde en regering. Det, vi havde fremsat, var en mistillidsdagsorden. Den udtrykte, hvad vi mente om den nuværende regering. Den dagsorden, hr. Orla Møller har skrevet, er skrevet med ført hånd. Det er tydeligt, at den er skrevet i hr. Maigaards ånd. Vi befinder os altså i en parlamentarisk situation, hvor det har været nødvendigt for socialdemokratiet at skrive en dagsorden, som var acceptabel for socialistisk folkeparti.

Hvis der under afstemningen bliver flertal imod det ændringsforslag, er det givet, at regeringen har bragt sine parlamentariske forhold her i salen i orden. Det er givet, at regeringen så er dækket af SF, og dermed vil sagen være afgjort. Mit parti kan til trods for dette, selv om der ligger nogle udmærkede ideer i hr. Orla Møllers — som han selv siger — konstruktive tekst, ikke stemme for det. Det er jo en ting, vi er i gang med at forhandle og skal afslutte i de nærmeste dage. Vi kan ikke stemme for det. Men jeg understreger, at hvis ændringsforslaget forkastes, accepterer vi, at regeringen har parlamentarisk dækning i folketinget.

Maigaard: Jeg stillede før pausen statsministeren spørgsmålet om, hvordan han forholdt sig til de 6 punkter, jeg har ført frem både i formiddags og i eftermiddags. Jeg